

Chương 27

Người nữ thư ký hỏi lại Vần:

- Ông muốn gọi gói này theo bưu điện thường hay bằng Federal Express?

Vần giận dữ nói như gắt:

- Tôi đã nói rồi! Gửi overnight. Dĩ nhiên là Federal Express!

Vần không thể làm được công việc gì suốt buổi sáng. Chàng chỉ còn thấy hình ảnh của vợ chàng tối hôm qua trước mặt và Vần như điên cuồng. Uyên về muộn và Vần biết ngay nàng vừa ân ái với Lữ về. Những dấu hiệu không thể nào chối bỏ được. Uyên như người say rượu, má nàng đỏ bừng, đầu tóc vẫn còn hơi rối dù nàng đã chải lại. Uyên có cái vẻ thẫn thờ, mệt mỏi của người đàn bà sau cuộc làm tình với những đòi hỏi được thỏa mãn đầy đủ, cực điểm của nhiều lần. Nàng không buồn trả lời Vần và vội vàng tắm rửa để đi ngủ sớm! Vần không còn chịu nổi nữa! Mức nhẫn nhục của chàng cũng chỉ có giới hạn. Và tất cả sự thù ghét của chàng được dồn lên Lữ, kẻ đã cấm sừng lên đầu chàng.

Vần biết thời giờ để chàng trả thù đã đến. Chàng không thể nào cắn răng nhắm mắt mãi được. Vần đã chịu đựng để công việc làm ăn của Uyên trôi chảy và để tài sản của nàng, không, của vợ chàng chàng có dịp gia tăng vùn vụt. Vần ước tính mức tiền hùn của Uyên trong partnership đã phải lên đến chín trăm ngàn. Với tin Triệu

Tôn chết và biết phần của Triệu Tôn sẽ về tay vợ chàng một nửa, Vần nghĩ tài sản của Uyên đã đến một triệu rưỡi. Nếu có ly dị, chàng cũng sẽ được chia một nửa tài sản của Uyên! Chàng đã nhắm mắt, nuốt hận đủ một thời gian để sẽ có được vốn liếng bảy trăm ngàn đô la. Cũng không phải dờ! Nhưng Uyên và Lữ càng ngày càng lộng hành trong việc cấm sừng Vần. Họ đã gần như công khai, chót nhả ngay cả khi có mặt Vần! Và những lần Uyên đi ngủ với Lữ về, nàng đã không thềm đóng kịch để dối chồng nữa!

Điều khác nữa thúc dục Vần phải trả thù ngay. Đã gần ba tháng nay, Uyên từ chối hẳn không chịu ngủ với chàng! Vần biết chàng vẫn yêu vợ dù Uyên ngoại tình. Chàng biết việc xử sự của mình là hèn nhưng chàng không làm khác được! Vần vẫn còn yêu vợ. Chỉ cần Uyên ngọt nhạt với chàng mấy câu và ân ái với chàng! Vần cũng chịu nhắm mắt, nuốt đắng, ngậm cay. Nhưng Uyên đã gạt bỏ hẳn. Nàng dọn chăn gối sang phòng riêng và làm tỉnh khi Vần đòi ngủ với nàng! Vần điên lên nhưng hy vọng nàng sẽ đổi ý sau ít lâu. Ba tháng là thời gian quá đủ để Vần kết luận chàng hoàn toàn không còn là chồng Uyên nữa, dù vẫn sống chung một nhà! Vần đã thức trắng đêm sau khi Uyên từ khách sạn với Lữ về và leo lên phòng đi ngủ không nói một lời với

chàng. Giọt nước đã vỡ bờ! Vần quyết định ngày hôm sau sẽ thực hiện kế hoạch ngay.

Người nữ thư ký lâu bầu mang gói phong bì dày cộm đi khỏi phòng làm việc. Vần đóng cửa phòng và chàng mở ví tìm số điện thoại của Frank Rutter. Tên thám tử tư đã bắt quả tang và chụp hình Uyên và Lữ tại khách sạn Holiday Inn quả được việc. Miriam khi nhận được gói phong bì chứa đầy hình ảnh của chồng nàng đang ôm lấy Uyên trước khách sạn sẽ hiểu ngay. Vần mỉm cười. Chàng còn dành cho Lữ nhiều bất ngờ nữa! Vần quay số điện thoại của Joe Battaglio, một kẻ trung gian Rutter đã giới thiệu cho chàng. Hắn phải tay không cần biết đến lý do Vần muốn liên lạc với những phần tử bất hảo này. Tiến trao cháo múc! Hắn chỉ cung cấp tin tức, cho biết những số điện thoại cần thiết thân chủ yêu cầu với tiền chi rộng rãi. Để làm gì là việc của họ! Vần nói nhỏ qua điện thoại khi bên kia có người nhắc lên:

- Ông Battaglio? Tôi là khách hàng của Frank Rutter. Frank giới thiệu tôi về ông. Tôi muốn gặp ông để bàn một chuyện!

Vần nghe tiếng phì phò qua đường giây điện thoại. Chàng tưởng tượng ra mùi hơi rượu nồng nặc và khuôn mặt hắc ám của Joe Battaglio. Một giọng nói cấm cản, khó chịu và nhát gừng

Chương 27

của dân sinh trưởng ở New York cất lên:

- Anh muốn gì? Tôi không có thì giờ nói chuyện bá láp với bạn của thằng khốn nạn Rutter. Muốn nói gì thì nói đi!

Vấn trả lời:

- Tôi muốn nói chuyện business! Chuyện mang lại cho anh một món tiền lớn!

Giọng bên kia thay đổi hẳn, quan tâm hơn:

- Business gì? Bao nhiêu tiền?

Vấn mỉm cười:

- Chuyện này không thể nói qua điện thoại được! Anh có thể đến đây gặp tôi tối nay được không? Một tiệm ăn chỗ nào cũng được.

Giọng Joe Battaglio như người say rượu tỉnh hẳn, đầy linh hoạt:

- Tối nay? Để tôi xem! Tiệm Denny's ở Long Beach, 8 giờ tối. Tôi sẽ mặc áo da Harley Davidson hình con ó. Làm sao tôi nhận ra ông?

- Tôi mặc business suit màu xám, sách cặp da màu đen. Anh thấy người Á Đông nào đeo kính mặc quần áo như vậy là biết ngay.

Vấn để ống nghe xuống, thờ ra nhẹ nhõm. Cháng tin rằng mọi sự sẽ trôi chảy. Tên khốn kiếp Lữ sẽ phải trả một giá đắt cho việc cầm sừng lên đầu chàng. Hẳn sẽ phải đau đớn, phải lo sợ và sẽ phải mất tất cả. Cuộc trả thù của chàng sẽ khủng khiếp, đánh những đòn độc hiểm để kẻ thù không còn chỗ chống đỡ. Và sau cùng khi hẳn nằm dẫy chết. Vấn sẽ ra

mặt để tặng cho kẻ đã ngạo mạn, khi để cầm cặp sừng lên đầu chàng một đòn ân huệ cuối cùng. Một coup de grâce. Vấn mỉm cười. Chàng thích thành ngữ tiếng Pháp này. Coup de grâce! Để đưa kẻ thù sang bên kia thế giới. Bọn Tây dùng chữ nghe cũng được!

***

Miriam linh cảm chuyện bất thường từ sáng sớm. Không việc gì ra đâu vào đâu cả! Lữ đi suốt đêm không thấy về. Đã lâu nay những đêm đi hoang của Lữ càng ngày càng nhiều. Lần đầu tiên Lữ bỏ không ngủ ở nhà và đi đến sáng mới về. Miriam làm một trận dữ dội. Lữ im lặng không nói gì, mặc kệ những lời đay nghiến của Miriam. Chàng không xin lỗi cũng không bào chữa, chỉ thản nhiên tắm rửa rồi ra bàn ngồi ăn sáng và đọc báo. Miriam càng điên lên khi thấy Lữ không hề đếm xỉa gì đến sự giận dữ của mình. Đã thế trong lúc Miriam mắt quắc lên, moi móc hỏi tội chồng, Lữ còn điềm nhiên lật tờ Wall Street Journal xem giá stock lên xuống!

Miriam giằng lấy tờ báo xé ra từng mảnh vụn cho hả cơn giận nhưng Lữ cũng chỉ nhún vai thay quần áo đến văn phòng làm việc. Những lần sau, khi Lữ bỏ không ngủ ở nhà. Miriam không nói gì nữa. Nàng nghĩ đến việc xin ly dị nhưng không thể quyết định được. Miriam nghĩ nàng

vẫn còn yêu Lữ. Nàng chưa muốn mọi sự đổ vỡ tất cả. Và Miriam cố gắng biện minh cho lơ là của Lữ bằng sự ngăn cách giữa người Á Đông và người Mỹ! Người đàn ông Á Đông như vậy chẳng? Không thể chung tình với vợ mặc dù vẫn yêu thương vợ! Miriam đã phải bật cười vì lỗi suy nghĩ quẩn của mình. Nàng không thể tưởng tượng nổi con ngựa bất kham mới gần ba năm trước nay đã trở thành một người đàn bà nhu nhược như nàng bây giờ!

Miriam tâm sự với Sơn. Nàng thấy mình không còn ai khác ngoài Sơn để hỏi về Lữ, để tìm hiểu chính nàng và cho tương lai của vợ chồng nàng:

- Có phải người đàn ông Á Đông coi nhẹ chuyện ngoại tình lắm phải không Sơn?

Miriam hỏi Sơn một buổi tối khi Lữ đi vắng và nàng gọi Sơn đến nhà để nói chuyện. Sơn không biết trả lời ra sao. Chàng biết chuyện Lữ với Uyên nhưng vẫn phải bào chữa cho Lữ. Sơn cười:

- Chẳng cứ gì người Á Đông! Tôi nghĩ người đàn ông giống dân nào cũng vậy thôi!

- Tôi nghe nói người đàn ông Việt thích chuyện đa thê, không bao giờ chịu hài lòng chỉ có một người vợ! Ở bên Mỹ này không đa thê được thì đi ngoại tình. Có phải vậy không hả Sơn?

- Làm gì có! Bên này ai cũng lo kiếm tiền làm giàu,

Chương 27

còn hơi sức đâu nghĩ đến ngoại tình. Dĩ nhiên có người này người nọ, nhưng tôi nghĩ sống ở đây, tỷ lệ ngoại tình không nhiều như báo chí hay sách vở phóng đại ra đâu. Kiếm sống đã đủ bị stress quá nhiều rồi, ít người dám kiếm thêm stress là chuyện ngoại tình nữa!

Miriam lắc đầu:

- Anh nhầm rồi! Càng bị stress nhiều, người ta lại càng muốn ngoại tình! Để khỏi nhàm chán, để thêm fantasy quên đi những chuyện phiền não, lo âu chứ!

Nàng nhìn Sơn chăm chú:

- Anh có nghĩ Lữ là loại người như vậy không Sơn?

Sơn bối rối. Chàng nói dối để che dấu và bào chữa cho bạn:

- Lữ không phải vậy đâu Miriam. Lữ là loại người càng bị stress càng hăng hái và bị kích thích nhiều hơn. Lữ không phải là kẻ trốn tránh đi tìm quên, tìm fantasy đâu!

Miriam gật đầu:

- Anh nói đúng! Vì thế tôi lại càng lo ngại Sơn ạ! Nếu Lữ ngoại tình, điều đó có nghĩa Lữ phải có một đam mê ghê gớm lắm. Tôi có thể chấp nhận chuyện Lữ ngoại tình nếu chỉ thuần túy vấn đề sex. Nhưng Lữ yêu một người khác! Tôi không dám nghĩ đến nữa!

Sơn nhìn Miriam thương hại. Chàng không biết nói gì để an ủi nàng, để nàng bớt lo âu và để nàng yêu đời trở lại. Lần đầu tiên trong đời, Sơn có cảm giác khó chịu với bạn chàng. Có thể là chút gì

nhiều hơn khó chịu? Một sự ghen tức chẳng? Một chút giận dữ vì Lữ đã làm khổ Miriam? Sơn không biết nữa. Chàng cảm thấy bất an vì những cảm giác mới lạ này.

Sơn cảm thấy không ổn việc chàng ngồi đây nói chuyện và an ủi Miriam, một đêm Lữ đi hoang không về nhà. Như câu chuyện cải lương của vở tuồng tâm lý xã hội tình cảm chàng vẫn chế nhạo khi có dịp xem ở Việt Nam. Sơn mỉm cười. Chuyện thực ngoài đời nhiều khi còn ly kỳ và cải lương hơn tưởng tượng nhiều! Chàng cũng không tự dối lòng chàng bị quyến rũ bởi Miriam. Bằng vẻ đẹp của người đàn bà da trắng nhưng vẫn còn những nét Trung Đông của người Do Thái lưu lạc hai ngàn năm qua. Bằng sự thông minh sắc sảo của nàng. Và tâm hồn nghệ sĩ của nàng. Sự cảm thông giữa chàng và Miriam khi hai người cùng đi xem những cuộc triển lãm hội họa. Những ý thích phù hợp về màu sắc, về hình thể, về âm nhạc. Ngay cả về ăn uống, về trang phục. Miriam đồng điệu với chàng trên mọi phương diện. Như một người bạn tri âm, tri kỷ.

Nhưng có thể nào có tình bạn giữa một người đàn ông và người đàn bà được chẳng? Sơn không tin điều đó. Sự căng thẳng về tình dục giữa đàn ông và đàn bà luôn luôn sẽ quá mạnh để có thể có tình bạn thuần túy được. Và sự rung động do đồng điệu gây ra sẽ không

sớm thì muộn dẫn dắt đến tình yêu. Sơn nghĩ chàng đã yêu Miriam. Một thứ tình yêu đến nhẹ nhàng, chập chờn, nhưng càng lúc càng hiển hiện. Cá tính của Sơn không cho chàng một tình yêu vũ bão, cuồng nhiệt và chàng không muốn thế. Đam mê, sôi nổi chỉ là ngọn lửa rơm, tàn lụi nhanh chóng. Hay như cơn phong ba đi qua để lại yên lặng của đống vỡ và tàn phá.

Như tình yêu của Miriam và Lữ! Sơn không muốn điều xấu cho bạn mình nhưng chàng ý thức được bản chất của cuộc tình giữa Lữ và Miriam. Sơn không ngạc nhiên trước những nứt rạn đang trở thành đống vỡ của đời sống vợ chồng bạn chàng. Chàng chỉ thấy bút rứt vì đã để cho tình yêu của chàng với Miriam nảy nở, một điều không nên không phải với người bạn thân. Nhưng Sơn có thể làm gì khác hơn được! Chàng không thể ngăn chặn được tình yêu của lòng chàng. Còn Miriam! Chàng không muốn lợi dụng cơ hội để Miriam sẽ yêu lại chàng. Nhưng sự việc sẽ xuôi chảy như giòng nước của định mệnh. Chàng sẽ không làm điều gì để sau này phải ân hận với bạn chàng, nhưng chàng cũng không trốn tránh. Mọi sự việc đều có thời gian và không gian của nó. Và Sơn sẽ đáp ứng với những gì xảy ra, không tính toán, không hy vọng và sẽ không làm gì để ngược lại với

Chương 27

chiều tự nhiên của những
điều sẽ xảy đến.